

De Aanloop

Uiteraard wilden we “in principe” deelnemen aan de Limburgtour zoals georganiseerd door Jo Dohmen. Maar toen de eerste versie van de vertrekdatum (10 juni 2011) bekend werd stonden we toch op het punt om af te zeggen. Beslommeringen van allerlei aard, waaronder de beschikbare vrije dagen en geplande zaken, maakten het voor ons wel erg moeilijk om tijdig in Roermond aan de start te verschijnen. Door omstandigheden verschoof die vertrekdatum echter naar 17 juni en toen waren de mogelijkheden voor ons wél aanwezig. Mogelijk dat anderen juist door die verschuiving moesten afhaken. Jammer voor hen, geluk voor ons.

Vrijdag (3 juni) na Hemelvaart vertrokken we goedgehumeurd van onze thuishaven (WSV Vennemeer, **Kagerplassen**). Kalm aan beginnen, de afgelopen dagen waren al druk genoeg geweest. Het was redelijk druk op het water. Goed weer, lang (Hemelvaart-)weekend, kortom: we dachten naar IJsselmonde te trekken. Bij Gouda ging het mis. Gouda in leek geen optie door de drukker dan normaal te verwachten passantenstroom en de grote sluis bleek een softwareprobleempje te kennen. Er lagen wat mastjes in, dat konden we zien, maar de deuren aan onze zijde wilden niet openen. Rood, rood-groen, dubbel rood, het wisselde elkaar in een straf tempo af. Zelfs de andere deuren werden nog een keer geopend en de brug geheven, en na wat ons een eeuwigheid van een ruim uur duurde, werd er kennelijk naar de harde middelen gegrepen. In zo'n geval wil een totale reset wel eens helpen. Doen de spoorwegen ook regelmatig....

We besloten na deze tegenvaller even richting Hollandse IJssel te varen. Aan de zuidrand van **Gouda**, in het buitenwater (getijdewater), is een gloednieuwe drijvende steiger gelegd. Daar was tot onze verbazing plaats. Het nadeel is dat je aan een redelijk rumoerige weg ligt met veel verkeer. Een tweede nadeel is dat de gemeente vergeten is de stroom voor het seizoen aan te sluiten. Het voordeel is dat de havenmeester wel eens deze buitensteiger vergeet op

zijn/haar ronde. Lig je in de binnenstad, dan lig je binnen de bruggen en sluizen, en wordt je bij wegvaren vriendelijk herinnerd aan de verschuldigde (overigens bescheiden) bijdrage aan de gemeentekas als je de vorige avond niet aan boord was tijdens de collecte. (Alternatief: een overijverige tollenaar klopt je 's morgens om 8 uur vriendelijk doch dringend de kooi uit). Tijdens een wandelingetje door de stad kwamen we er achter dat er nog voldoende vrije aanlegplaatsen geweest waren in het centrum, maar dat terzijde. Overigens: wij blij dat we niet net onder brug Waddinxveen voeren op het moment suprême (9 juni)! Je zult zo'n gevaarte van 30 meter hoog naar beneden zien komen. Gelukkig voor ons heeft ie zich nog een paar dagen ingehouden.

Zaterdag op tijd vertrekken. Afgaand tij, dus tot IJsselmonde stroom mee, maar op de Lek tegen. Toch vorderden we zodanig goed dat ons oorspronkelijke doel van de dag (De Peiler in Vianen) werd vervangen door doorvaren naar **Culemborg**. Ook de sluis bij de stuw van Hagestein zat mee, dus waren we even na 4 uur al ter plaatse. Bij de dit jaar jubilerende WSV De Helling kun je plaats reserveren en dat kan wel eens aan te raden zijn. Het weekend na ons verblijf was de hele kade gereserveerd door de Gillissenclub. Inclusief toestemming om dubbel te liggen. Wij hadden daar geen last van. Ruim tevoren gereserveerd en om een box gevraagd, die toevallig beschikbaar was. Omdat we voornemens waren zes nachten te blijven was een box aan de steiger makkelijker. Op de kade staan wel elektrapaaletjes (dat wil zeggen: iets verder de haven in, aan het begin waar je wat zonniger ligt, heb je enige forse verlengkabels nodig), maar water ontbreekt. Daarvoor is een box dus zeker handiger. Bovendien zit je iets dichterbij de sanitaire voorzieningen (pico bello) en eventuele wasautomaat. De beide havenmeesteressen zijn erg behulpzaam. Ze nemen alle tijd voor je en voor het regelen van alle zaken, dus als je voor zes nachten net aan, inclusief toeristenbelasting, €50,- kwijt bent mag je tevreden zijn. Een volle tank water kostte me ook nog anderhalve euro, maar de stroom was niet goedkoop. Ik kreeg de indruk dat er een storing in het offerblok zat.

Niet iedereen zal geneigd zijn zes nachten in Culemborg te blijven liggen. Wij hadden dan ook een bijzondere reden. Ma zit daar in een verpleeghuis en we hadden haar opgegeven voor de avondvierdaagse. In de rolstoel wel te verstaan. Als je 91 bent moet je af en toe iets nieuws beginnen zullen we maar zeggen. Het huis heeft een vreselijk tekort aan vrijwilligers en familieleden die met de bewoners mee willen doen, dus spreekt het voor zich dat wij dat klusje niet zo maar op het personeel af wilden schuiven. Bijna alle personeelsleden zijn overigens op die dagen in touw, als deelnemer of om de nodige minimale thuisbezetting in stand te houden. Als je dat van nabij meemaakt, dan groeit de bewondering voor die dames nog sterker. Het wandelen zelf was te doen, ik ga wel vaker met m'n moeder een middag lopen. Vier avonden op rij was niettemin pittig. Omdat je in een groep loopt (ik schat in totaal

een kleine 100 rolstoelen) moet je constant op de hielen van je voorganger letten, dus dat loopt heel anders dan "solo". Alles onder het motto: zij een frisse neus en wij een natte rug. Het is overigens genieten om anderen te zien genieten. Een grote gezellige happening met een echte medaille van de wandelbond voor ma.

Voor een korter verblijf is Culemborg overigens zeker aan te raden. Er zijn nog behoorlijk wat al dan niet gerestaureerde oude panden met monumentstatus te bewonderen, waaronder het Jan van Riebeeckhuis. Vergeet ook niet de Binnenpoort en het Stadhuis op de markt. Culemborg schijnt vroeger een vrijplaats geweest te zijn voor allerlei gespuis en bankroetiers. De eerste groep heeft mogelijk haar karaktertrekken overgedragen aan de viswijven die een belangrijke rol hebben gespeeld bij het ontstaan van de bijnaam der Culemborgers, die allemaal trotse Blauwlappen zijn. De details van de bloederige geschiedenis mag ik u besparen. Aan de tweede groep heb ik waarschijnlijk de chronische pijn in mijn portemonnaie te danken.

Als u een ligplaats aan de kade heeft bemachtigd, hoeft u overigens niet ver te lopen om een monument te bewonderen. Een van de dijkhuisjes -een nummer ergens in de 40- is ook door de gemeente aangewezen. Wij kunnen geen anderen bijzondere reden bedenken waarom dit een gemeentelijk monument zou moeten zijn dan het feit dat mijn moeder hier geboren is. Vroeger stond de benedenverdieping (lees: de keuken) in de winter of het voorjaar onder water. Ik heb met eigen ogen nog het hoge water mogen aanschouwen, de dijk liep onder. Vraag een grijzende dan wel kalende autochtone inboorling naar “de muurties” (voor gewone Hollanders iets als “de muurtjes”) en hij kan u vertellen dat die zich op kruipafstand van de haven bevinden. De dubbele doorbraak in de dijk voor het verkeer kan met twee rijen balken worden afgesloten. Daar tussenin een mengsel van paardenstront en stro om het af te dichten. Wanneer u richting stad loopt kunt u het fenomeen onmogelijk missen. Net achter de muurties aan de rechterhand zit de Ceintuur waar je redelijk kunt eten volgens de overlevering. Zelf hebben we het etablissement nog steeds niet getest, maar dat komt ongetwijfeld nog. Gezien het aantal fietsen en motoren wat hier opsteekt moet het wel goed zijn. Ook goed tafelen kunt u -tegen een navenant hoger tarief- aan de haven in het restaurant “Op de haven”. Tafeltjes op het terras met uitzicht zijn te reserveren, maar dan zit je wel voortreffelijk. Laat het festijn niet te veel uitlopen want om vijf voor tien klinkt onverbiddelijk de papklok. Nog steeds wordt er aan herinnerd dat in vroeger tijd om 10 uur de stadspoorten dicht gingen. En die pap? Eten en naar bed, ook een oude gewoonte.

Vrijdag 10 juni is het, en waar ik me dan vroeger kon verheugen op een “Pasdag” moet er nu weer gewerkt worden, dat wil zeggen: gevaren. Verder de Lek op, want die route waren we gek genoeg nog nooit gegaan. Een heel gevarieerd landschap, langs de beschikbare havens bij Wijk bij Duurstede en het Eiland van Maurik. Door de emotie hebben we de molen van Ruysdael even gemist. Volgens de kaart is verder het aantal overnachtingsmogelijkheden langs de Rijn beperkt. Rhenen blijkt een kleine kale steiger zonder verdere voorzieningen, in de hoop dat er weinig groot verkeer langs komt. Gelukkig had ik een tip opgevangen over **Wageningen**, waar we bij de watersportvereniging een keurig beschut gelegen haven troffen. Weliswaar de duurste die ik tot nog toe ooit mocht vinden (kennelijk de gemeentelijke naweeën van IJslanse beleggingen of zo die verrekend zijn met een iets hogere toeristenbelasting), maar stroom of water hadden we gelukkig toch niet nodig. De keuken van het clubhuis is wereldberoemd vanwege de gebraden kippen, maar we hadden zelf nog kip die op moest, dus ook hier geen vergelijkend warenonderzoek helaas, u moet het stellen met de overigens door derden duidelijk bevestigde reclame van de havenmeester.

Zaterdag dan. Langs Arnhem richting Pannerdens kanaal. Aan de kade in Arnhem lagen de diverse cruiseschepen. Enkele waren al gedeeltelijk gevuld met grijze kuiven. Ons voorland? De reis verliep weer voorspoedig, zeker op de Waal met stroom mee. Even na de middag doemde Nijmegen op. Eerst de Waalbrug: daar moet een route voor de pleziervaart zijn om het beroepsverkeer ruimte te geven. Mooi niet voor mij: boven het mogelijk bedoelde gat hangt een groot bord verboden doorvaart. Dat hangt (en hing) er mogelijk niet voor niets. Ik

hou niet van onduidelijke risico's. Dus onder de hoofdovertopping door en opnieuw: **Nijmegen**. Nog nooit gelegen. En toch moet er een haven zijn. Voldoende reden om op onderzoek uit te gaan. Mazzel: net op dat moment kunnen we zonder gevaar voor eigen of andermans leven oversteken. Inderdaad is er een keurige drijvende steiger. Liggeld: €11,05 all-in voor iedere maat. Neem voor de zekerheid muntgeld mee, de credit- en andere kaarten kennen een zeer onduidelijke menu-afhandeling bij de betaalpaal. Nijmegen als stad is uiteraard leuk en op zaterdagmiddag nog met warenmarkt ook. De voor de hele middag beloofde regen blijft uit tot 100 meter vóór de steiger, dus geen enkele reden tot klagen, of zoals wij wel eens zeggen: "je zal er voor thuisblijven"...

De nacht verliep tot 6 uur redelijk rustig, daarna begon het beroepsgeweld weer. Compleet met enorme zuigwerking waardoor je niet volmaakt stil afgemeerd blijft liggen. En dat op eerste Pinksterdag! De onrustige ligging is reden om te zeggen: je moet alles onderzoeken, maar dit behoort niet tot het goede, dus weg wezen. Snel naar El Dorado aan de **Mokerplas**. Bij de openstaande sluis aan de zuidzijde van het kanaal mochten we nog genieten van de scherpe blik van Waterstaat. Een inspectievaartuig voer in redelijk kalm tempo voor ons uit, door de sluis, waarna het verkeerslicht op rood ging. Een ietwat gehaaste oosterbuur met bijpassende boegwolf stopte keurig. De tegenliggers bleken echter slechts te beschikken over een rubberbootje. De verkeersregelaar gaf uiteraard na het passeren van een bepaald punt keurig rood-groen, als indicatie dat we waren opgemerkt. Dat duurde even. Een rubberbootje met aanhangmotor heeft nu eenmaal tijd nodig. Iets meer dan onze buur bereid was te geven en die vond dat de doorgang breed genoeg was om op te stomen. Het marifoonverkeer wat hierna plaats vond leerde me enerzijds dat het opschrift automatische verkeersregeling minder te betekenen heeft dan we denken en anderzijds dat Waterstaat nog even navraagt of buur door rood dan wel rood-groen is gevaren. De al dan niet automatische regelaar bevestigt dat het geen rood was maar rood-groen. De kleur groen pertinent dus niet hetgeen, toen wij eindelijk voorbij mochten varen, een langs zij het Waterstaatschip geparkeerde buur, met op de flying-bridge een waterstaat-BOA, in vriendelijk onderhoud verwickeld met de eigenaar mocht opleveren. Dat werd een prent of een preek. Maar dit terzijde, want we hadden het over El Dorado. Hier eerst de tank vol gooien. De omloopsnelheid is hier zo groot dat het risico van oude diesel onbekend is. De prijs is echter pittig. Een keurige haven, met goede voorzieningen. Sterk uitgebreid de laatste jaren en nu in een afbouwfase. Ieder jaar is er weer een deel vingersteigers bijgeplaatst. De boxen zijn voor het merendeel verhuurd aan Duitsers. Toen wij er waren was alles redelijk schoon, hoewel na het Pinksterweekend de capaciteit van de huisvuilcontainers te kort schoot. In tegenstelling tot wat ik bij onze thuishaven zou verwachten was de capaciteit van de glasbak wél groot genoeg.

Dinsdag prima weer (nooit naar weerberichten kijken of luisteren, het valt meestal 100% mee), dus een stuk opschieten richting Roermond. Het plan was gezien de niet beluisterde voorspellingen toch maar vast naar **Venlo** te gaan, daar een dag te blijven i.v.m. de hoogstnoodzakelijke inkopen en dan weer verder. Mooi niet dus. Het feest kon niet door gaan. De passantenhaven van Venlo lag op de schop, dus konden we ook geen

asperges scoren. Wel konden we uiteraard terecht bij WSV De Maas, maar dan is de binnenstad toch al gauw een dik kwartier fietsen, en dat is nou net niet onze hobby. Dan maar de koelkast verder leeg eten, morgen nieuwe kansen.

Woensdag was het weer technisch goed vaarweer. Het uiteindelijke resultaat was dat we met twee dagen speling in **Roermond** aan de start verschenen. De havenmeester deed zijn uiterste best om de deelnemers een fatsoenlijke ligplaats te bezorgen en wie dacht dat we de eerste waren: nee dus. Wim en Addy Zijlmans van de 'Siri' hadden hun vlet al geruime tijd eerder naar het zuiden omgevaren, omdat ze wat krap in de tijd zaten. Zij verschenen donderdag op de boot, en ook Jo Dohmen ('Le Loup Bleu') kwam die avond aangevaren, waarna Hans Naerebout van de 'Lis' op vrijdag als hekkensluiter mocht fungeren. Inclusief iemand aan boord die nog even van nieuwe schoenen moest worden voorzien, maar dat was geen probleem. Kortom: we waren er klaar voor.

Louis Molders, 'Scheepsrecht'

Opmerking: Dit verslag gaat vooraf aan het reisverslag van Louis Molders 'De Limburgtour met vier schepen' dat verschenen is in het Brandsmavlet Clubblad van november 2011. Voor dit 'Aanloopverslag' was geen plaats meer beschikbaar in het Clubblad. Beide verslagen zijn nu ook beschikbaar op het beschermde deel van de website van de Brandsma Vletclub.